

Pembe Candaner: Eksiklerimiz bazen gücümüzdür

Geçirdiği trafik kazasında bir kolunu kaybeden 10 yaşındaki Japon çocuk, adeta yıkılmış. Çünkü en büyük ideali, büyüyünce iyi bir judo ustası olmakmış.

Geçirdiği trafik kazasında bir kolunu kaybeden 10 yaşındaki Japon çocuk, adeta yıkılmış. Çünkü en büyük ideali, büyüyünce iyi bir judo ustası olmakmış.

Kaybettiği sol koluyla birlikte hayalleri de yıkılan çocuğunun büyük bir depresyona girdiğini gören babası, Japonya'nın en ünlü Judo ustasına gidip yapılacak bir şey olup olmadığını

sormuş.

Hoca çocuğu görmek istemiş ve ertesi gün baba - oğul soluğu hocanın yanında almışlar. Çocuğu baştan aşağıya süzen hoca, "tamam, yarın eşyalarımı getir, çalışmalara başlıyoruz" demiş.

Ertesi gün çocuk derse geldiğinde hoca bir hareket göstermiş ve "bu hareketi çalış bakalım" demiş. Çocuk bir hafta aynı hareketi çalışmış... Sonra hocasının yanına koşmuş. "Bunu öğrendim, başka hareket göstermeyecek misiniz" diye sormuş. Hoca "sen çalışmaya devam et" diye cevap vermiş.

İki, üç, altı ay derken, judo okulundaki bir yılını doldurmuş... Çocuk, bu bir yıl boyunca hep o aynı hareketi tekrarlamış. Sonunda dayanamamış ve "Hocam, bir yıldır sadece bir hareket yapıyorum bana başka bir hareket göstermeyecek misiniz" diye sormuş. Cevap, "sen aynı hareketi çalış oğlum, zamanı gelince yeni harekete geçeriz" olmuş. İki, üç, beş yıl derken çocuk judo okulundaki onuncu yılı da geride bıraktığı halde hep aynı hareketi çalışmış.

Derken günlerden bir gün hoca, "Beklediğim an geldi. Seni büyük turnuvaya yazdırdım. Yarın maça çıkacaksın, hazır ol!" demiş. Delikanlı şok olmuş... Hem sol kolu yok hem de judo da bildiği sadece bir tek hareket var. Ünlü judocuların katıldığı turnuvada hiçbir şansının olmayacağını düşünse de, hocasına saygısından sesini çıkartamamış.

Turnuvanın ilk müsabakasında, rakibine bildiği tek hareketi yapmış ve maçı kazanmış. İkinci, üçüncü maç, çeyrek, yarı final derken sonunda finale kadar çıkmış. Finalde delikanlının karşısına, ülkenin son on yılın hiç yenilmeyen şampiyonu, tam bir üstadın çıkacağı anlaşılmış.

Delikanlı dayanamayıp hocasının yanına koşmuş ve şöyle demiş: "Hocam, hasbelkader buraya kadar geldik ama bir rakibime, bir de bana bakın lütfen... Ben de bir kol eksik ve bildiğim tek bir hareket var... Bu kadarı bana yeter. Bari çıkıp da rezil olmayayım. İzin verin turnuvadan çekileyim..." "Olmaz" demiş hocası, "kendine güven, çık dövüş. Yenilersen de namusunla yenil."

Delikanlı çaresiz çıkmış müsabakaya, maç başlamış... Bildiği o tek hareketi yapmış ve rakibini yenmiş, şampiyon olmuş. Kupayı aldıktan sonra sevinçle karışık şaşkınlıkla hocasının yanına koşmuş: "Hocam nasıl oldu bu iş? Benim bir kolum yok ve bildiğim tek bir hareket var. Nasıl oldu da kazandım" diye sormuş.

"Bak oğlum" demiş hoca, "10 yıldır o hareketi çalışıyordun... O kadar çok çalıştın ki yeryüzünde o hareketi senden daha iyi yapan kimse yok. Bu bir... İkincisi de o hareketin tek bir karşı hareketi vardır, onun için de rakibin sol kolundan tutması gerekir" diye eklemiştir.

Son haftalarda gençlerle birlikteyim. Yaptığım konuşmalar ve verdiğim seminerlerdeki gençlerin enerjisi beni büyülüyor. Size müjde verebilirim, son derece akıllı ve bilinçli bir nesil geliyor. Güçlerinin farkındalar. Güçlü taraflarını daha da güçlendirerek ancak başarı hikayelerini yazabileceklerini kavramışlar. Eksiklerine ise aldırıyorlar... Bazen insanların eksiklerinin aynı zamanda da en güçlü tarafları olabileceğini anlamışlar ve bunu sorun etmiyorlar... Tıpkı hikayedeki gibi.

Kısacası yeni nesil hızlı ve farklı koşuyor, haberiniz olsun...

(Pembe CANDANER – 25.01.09)